

EPITALAMIA In honorem Nuptiarum ORNATISSIMI VIRI, VIRTUTE
ET DOCTRINA PRAESTANTIS D. Stephani Packbuschij, I. V. candidati:
feliciter sibi conjugij faedere jungentis ... Virginem ANNAM ... D.
M. Christiani Kittelmanni, Ecclesiae quae est in novo foro sub urbio
salinarum Saxonicarum Pastoris ... filiam VI. Cal. Maij Anno Christi
M.D.XCVII.

Halae Saxonum

Melissus, Wilhelm

Phil 4° 00203/06 (12)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00007453

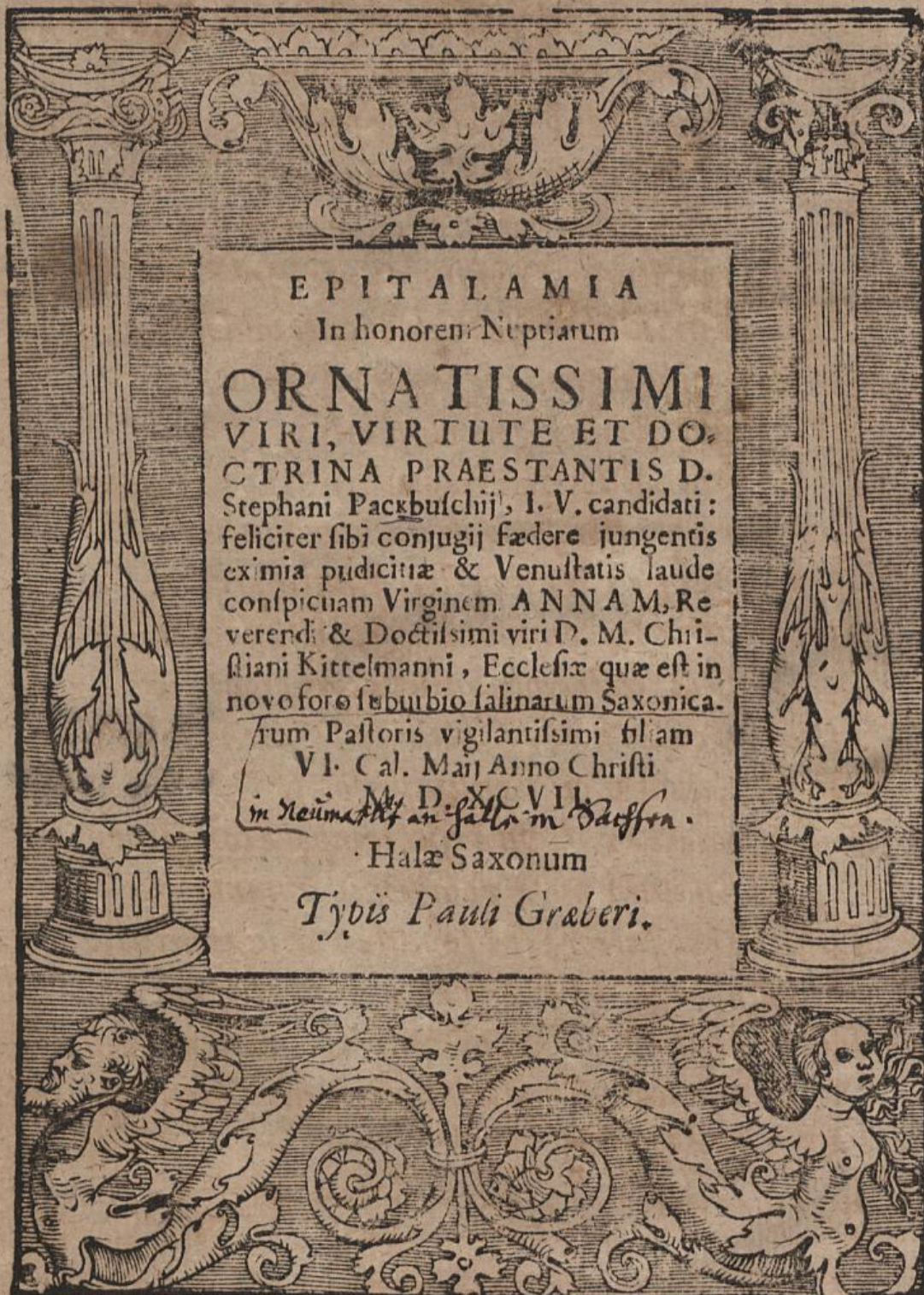
urn:nbn:de:urmel-03f13bba-3db6-454d-8a3c-8c91154cbc1f2-00006818-18

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

urn:nbn:de:urmel-03f13bba-3db6-454d-8a3c-8c91154cbc1f2-00006818-18

EPITALAMIA

In honorem Nuptiarum

ORNATISSIMI

VIRI, VIRTUTE ET DO-
CTRINA PRAESTANTIS D.

Stephani Packbuschij, I. V. candidati:
feliciter sibi conjugij fœdere jungentis
eximia pudicitiae & Venustatis laude
conspiciam Virginem ANNAM, Re-
verendi & Doctissimi viri D. M. Chri-
stiani Kittelmanni, Ecclesiae quæ est in
novo foro suburbio salinarum Saxonica-

rum Pastoris vigilantissimi filiam

VI. Cal. Maij Anno Christi

M. D. C. C. VII.
in Neumarkt an der Saale in Sachsen.

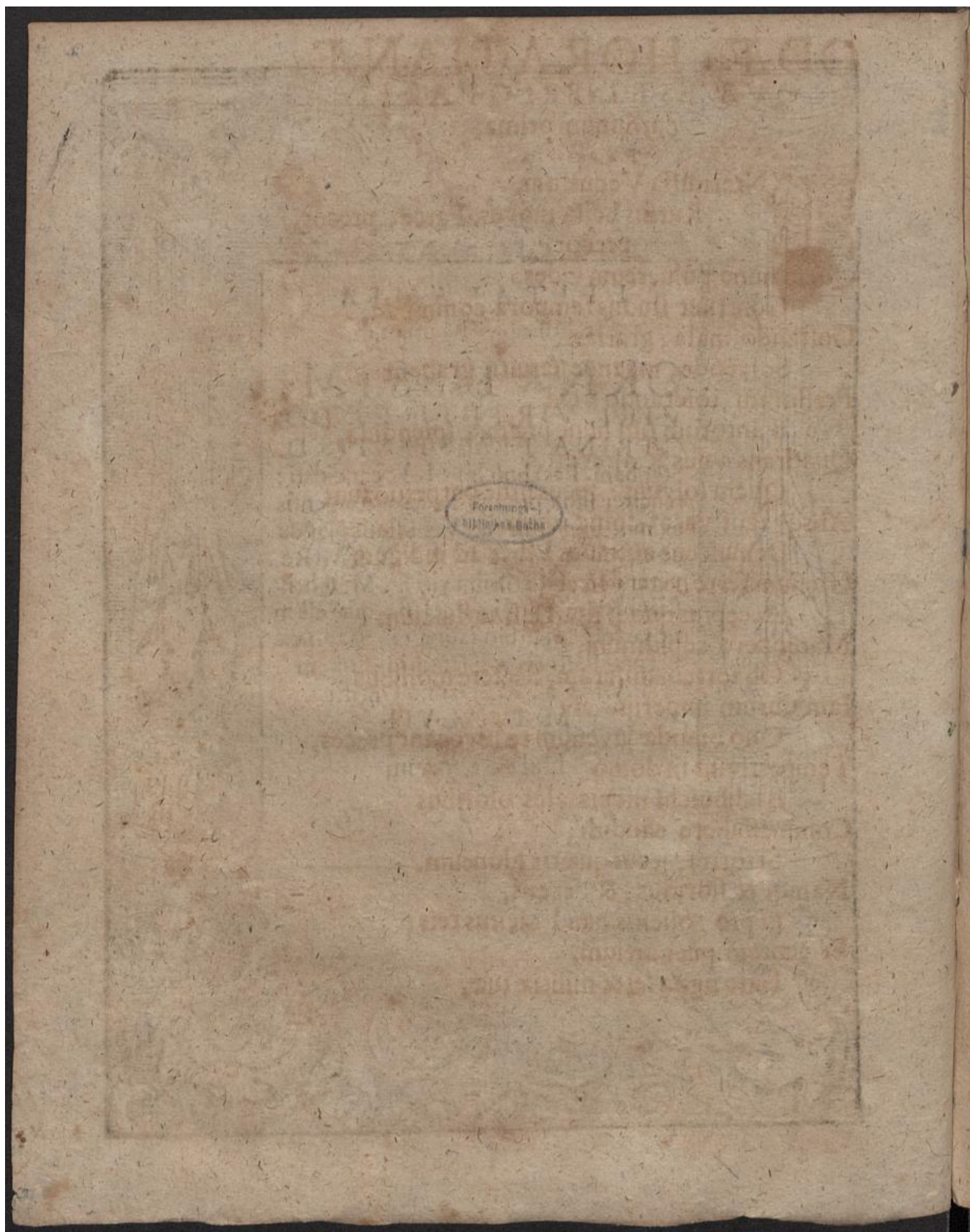
Halæ Saxonum

Typis Pauli Græberi.

D 121

12.

urn:nbn:de:urmel-03f13bba-3db6-454d-8a3c-8c91154cbc1f2-00006818-23

urn:nbn:de:urmel-03f13bba-3db6-454d-8a3c-8c91154cbc1f2-00006818-35

ODÆ HORATIANÆ,
QVÆ EST LIBRI QVARTI
carminum prima,

PARODIA.

Ntermissa Venus diu,
Rursus bella moves. Parce, precor,
precor.

Quem nunc puluereum vides,
Contrivit studijs tempora commoda,
Gustando mala, gratias
Solvendo, ingenue seruitij grauem
Pressuram tolerando: sed
Tantum sibi nunc præmia splendida,
Quadrans vnus & alter est,
Quem solvunt: focus hinc perpetuo suus
Absq; igni vacat: hinc tuum
Demulcens animum Liber ad indigum
Gressum ferre negat; licet
Acceptrus quoq; sit. Desine dulcium
Mater sæva cupidinum,
Ob sortem miseram, flectere mollibus
Iam durum imperijs. abi
Quò blandæ juvenum te revocant preces,
Tempestivius in domo
Bachbuschl niveis ales oloribus
Commessabero candidi,
Si torrere jecur quæris idoneum.
Namq; & floridus, & decens,
Et pro sollicitis haud tacitus reis:
Et centum puer artium,
Late signa feret militiæ tuæ.

Et

urn:nbn:de:urmel-03f13bba-3db6-454d-8a3c-8c91154cbc1f2-00006818-49

Qui, mensam bene cingere
Gnari, læticiæ plurima signa dent.
Hæc si munera dat Deus,
Quinam Christicolis vilius abneget.
Vestris infideat Dei
Regnum pectoribus cura gravissima
Quærendi, & dubio procul
Vobis, quod reliquum est, adiiciet. Uale.

à
Guilielmo Melisso.

urn:nbn:de:urmel-03f13bba-3db6-454d-8a3c-8c91154cbc1f2-00006818-66

EPITHALAMIVM GRAECVM
DE DICTO AVGVSTINI, IN QVO TRIA
conjugij bona recensentur, Fides, Proles & Sacra-
mentum, lib. 2. contra Pelagium &
Caelestinum de peccato Ori-
ginis, cap. 2.

Θεὸς πάντῃ, ὅσα θεὸς κατὰ ματρὶν ἔτευξεν, ἄριστα
ἦσαν, θεσμονέτης ὡς μωσῆς λέξεν ὁ μαίνων·
οὕτω καὶ λέχῃ ἡμερόεν, θάλαμότη ἑρατῆνός
ὅστι καλὸς, πᾶσι δ' ἀνθρώποις χηρίμ' ὀπάξῃ.

τὸτο βίοιο γλῶτθ θεὸς ὑψιμέδων γὰρ ἔταξεν·
πρωτόγονον πρὸς ἀδάμον ἐπεὶ ἀνίγαγεν αὐτὸς
σύγγαμον αἰδοίῳ μάλα καὶ πιστῷ ἐπαρωγῶν,
λῶκε κ' ὀπιέμενον, καὶ ἐν κελῆσιν ἀκοίῳ,
ἥς αἰεὶ ἡμεῖς ἡμάτα πάντα, σὺν αὐτῇ
κ' ὡς ἐν ὁμοφροσύνῃ τέμνη βίοτοιο κέλευθον.

πολλοὶ δὲ κλυτὶ ἢ ὁσίως διακείμενοι ἄνδρες
τῷ γλυκερῷ λέχεθ' κατέλεξαν ἡφελσίμον ἔργον,
οἷς ἐνὶ καὶ πέλῃ αὐγεσίνθ' ὁ ἔνδεθ' ἀνὴρ,
βένθεα πολλὰ δαίς τῷ πνεύματι ὑρανίσιο,
οὕτθ' ἀνὴρ ἀκριβῶς πάμπολλα ἔχραψε καὶ ἑυδλά,
ἐν τοῖσδεσι δὲ ἡδὲ φάσκει γνῶμη ἄριστι,
ἑισί, λέγει, τρία τῷ λέχεθ' περικαλλέα δῶρα·
ἁκρυφνὴς πίστις, μυσήριον, ἡδὲ τὰ τέκνα.

πρῶτον τῷ αὐτῷ πίστις καμμίον ὅστι·
χημα γὰρ ὅστι καλὸν καὶ αἰρετόν, ἔπαιον οἱ ἄνδρες
ἔισιν ἀληθινῇ ἢ δ' ἀψευδέες εὐσαθέεστε,
ῥῆξεν δ' εὐμονέως ἀλλήλους ἀμφαγαπῶσι,
τηρῶντες καθαρῶ πάντῃ ὁμολογημῶν δυμῶ,
ᾧσι ἀναμφιλόγως πιστεῦσ' ἐπέεσιν ἐκείνων·
σεβῶς τὴν πέλεται δ' ἀδάμαντι ἐνὶ φρεσὶ πίστις
οὐδεμὴν, ἢ συζυγίῳ ὁμόνοικον ἐξώντων,
παντόπῃς γὰρ ἀκηδὴλοῖς θεὸς ἐν πρᾶπίδεσιν
ἀλλήλους ἀναζωπυρεῖ σαδερὸν τὸν ἔρωτα.

A 2

ΤΟΥΝΚΕΜ

τοῦνεκεν ὡς φιλότητα μετ' ἀλλήλοισι βαλόντες,
 χειρὶ δὲ χεῖρα λαβάντες ἑαυτοὺς ταῖς ἐπέεσι
 μαλιχίῃς παρὰ μὲν δ' ἡμᾶς πάντα βίοιο
 Αἴση ἐν ἀργαλῇ (ὅππῃς εἰώθε γηέωσι)
 Σφᾶς ὅτ' ἀνείσοι δέχεται κακὸν ἐκ κακῶ ἑαυτοῦ.
 Οἶδ' ἐν ἀνὴρ δαδ' ἔμ' ἐπ' ἡ παρὰ κοιτῇ πῆσῃ,
 ἢ τιμὴ μὴρ δεισμῶ ἀγαπᾷ τῷ φιλοφρόνῳ,
 Οἶδ' ἐν ἀνὴρ εἰς ἀγαθῶ καὶ ἐχέφρονι ἀνδρὶ
 Πίσιν ἐχέφρονι, φιλέει πρὸ πάντων ὅρ' περὶ κῆρι
 Πίσιν τῷδε ἰδ' ἐν Σαρᾷ καὶ Ἀβραάμῳ
 ἔξες, ἐν τ' Ἰσαὰκ τῇ κεδνῇ καὶ Ρεβέκκῃ,
 ἐν τῷ Ἰωσήφ τῇ μαρίᾳ καὶ μητέρι ἁγνῇ.

ἱοὶ συγγαμίης ἐρατύνῃς δ' εὐπερὶ εἰσι
 Δῶρον, ἐπεὶ τῇδ' αὐτῇ διπλοσύνεται ἀνδρῶν
 εἰς ἔτ' ὅς ἐπεὶ γῆν ἐκ χθονὸς αἶμα φερόντων.
 ἀπέρμα πέλει ὁ γάμος τὸ κυρὸν ἀμπελειῶν
 καὶ πόλιος γάμος ἐς τέλος ἐν νηοῖς ἱεροῖσι
 βέσκοντες τὰ μῆλα σκόφρονα χρεῖς ἀνακτῶν,
 τοὺς κ' ἐν γυμνασίῃσι διδάσκοντας νεότητι,
 ἔς κλέει ἀθανάτων προσφέρει θεῶ ἀθανάτοιο.

Συγγαμίης δῶρον τὸ τρίτον μυθήσιον ὅστις,
 ὅππῃτε γὰρ βίον διόχουσι ὁμόθυγες ἀγῶν,
 καὶ πῶν χρεῖσι δῶν μὴ ἀνάξιον ὄντα, ἀλλὰ ὡς
 εἰσι τύτ' καὶ κῶν μυθεῖς, ὅς τ' ἐν χρεῖσι
 τῷ γαμβρῷ πέλεται νύμφη τ' ἐκκλησίᾳ ἁγνῇ.
 ὡς γὰρ τῷ νύμφῳ φιλέει περὶ κῆρι ὁ γαμβρός,
 οὕτως ἀμφαγαπᾷ χρεῖς χ' ἐν ἴσῳ ὁμιλοῦ.
 ὡς κ' ἐν συζυγίᾳ τυχὴ πέλει ἀμφοτέρωσι
 κοινὴ: ὅκ' ἀμελεῖ χ' οὕτω κεκάκωκεν αὐτῶ
 τῶ ὅχλῳ χρεῖς, ῥύεται κρατερῇ βίῃ
 ἔκ τῃς διδλοσύνης σατανᾶ σκόπευ κρατέοντες,
 κοινῶν δ' ἡμῶν ἀγαθῶν ἔργων τ' ἐπιτίμων,
 τῆς τε δικαιοσύνης καὶ ῥῶνς ἀγῶν ἔδσης.
 ὅντω καὶ νύμφῳ ὡς νύμφῳ ὅκ' ἀπολείπει

ὅντω

ὅντω καὶ ὁ Χριστὸς ἐνὶ πνεύματι ποίμνιον
σώζει· ἐν δανείῳ καὶ τινὶ μὴ ἔκ ἀποβάλλει.

Ταῦτα ἐγὼ ἀγαθὰ τρία σοὶ πολυτίμητα γαμβρὲ
ἐνχομαι ἐκ καρδίας, διδοίτω θεὸς ὁλβίον ὁ παζωρ,
ὅφρ' ὑμῶν πιστεῖ μετὰ ἀνθρώποισι φαίνη,
ὁλβοδοτῆς δόξῃ καὶ ὁ αὐτὸς δῶρα γάμοιο
ὑμᾶς ὁφθαλμοῖσιν ἰδεῖν ἐρικυδέα τέκνα,
τοῖσδε καὶ ἐνδύξαι περὶ νόμοιο ἐφεγμάς,
καὶ τὴν δεσποσίνην διδάχων, θεὸς ὡς δέλφ' ἡμῶν,
καὶ ἅμα κοινωνεῖν μυστηρίῳ ἐνχομαι ἅμμε
τῶνδε, ἐπὶ ὃ ἐπὶ Χριστῷ καὶ ἐκκλησίᾳ αὐτῇ,
ὅτε μακροχρόνιοι εἰς ἀγγελισθεῖα ζωῶν
εἰσέλθῃτε, ἀναχθ' ἡμῶν τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν
εἰς ὅτιμ' ὅς ὅφρα ἡμετέρας αἰῶν ἰδόντες.

F. A

Friderico Kitelmanno,
Sponsa Fratris.

